

Op 2 april 2026 is het [wetsvoorstel](#) voor de implementatie van de herziene richtlijn consumentenkrediet (de Implementatiewet) ingediend bij de Tweede Kamer. De Implementatiewet wijzigt de Wet op het financieel toezicht (Wft) en Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW). In deze factsheet zetten wij de belangrijkste punten op een rij. Ook stippen we kort aan op welke relevante punten de Implementatiewet verschilt met het eerder geconsulteerde conceptvoorstel. Duidelijk is in ieder geval dat marktpartijen met een zeer korte implementatietermijn worden geconfronteerd. CCDII had namelijk al op 20 november 2025 geïmplementeerd moeten zijn in nationale wetgeving - daarmee is Nederland dus sowieso te laat – en nog belangrijker: de geïmplementeerde regels moeten per 20 november 2026 worden toegepast.

Het conceptvoorstel voor de implementatie van CCDII dateert alweer van een jaar geleden. Op de meeste punten komt de Implementatiewet overeen met het conceptvoorstel, maar er zijn een paar relevante verschillen:

- De Implementatiewet introduceert een overgangstermijn voor de regulering van kaarten met uitgestelde debitering (zie elders op deze pagina).
- De Implementatiewet expliciteert de proportionele benadering van de kredietwaardigheidstoets, maar bevat ook extra beperkingen ten aanzien van het uitsluitend betrekken van de kredietgeschiedenis van de consument.
- Het conceptvoorstel bevatte al een verbod op het betrekken van gegevens van sociale media bij de kredietwaardigheidstoets. Onder de Implementatiewet geldt daarnaast een verbod op het betrekken van bijzondere persoonsgegevens (zie elders op deze pagina).

Eén van de belangrijkste elementen van de Implementatiewet is de verruiming van de definitie van ‘krediet’ zoals opgenomen in de Wft en het BW.

- Kredietovereenkomsten waarbij het krediet binnen drie maanden moet worden terugbetaald en waarvoor slechts onbetekenende kosten worden gerekend, worden voortaan in beginsel als krediet gereguleerd: daarvoor is geen generieke uitzondering meer.
- Daardoor zullen aanbieders en bemiddelaars ter zake van Buy-Now-Pay-Later (BNPL) producten in principe worden gereguleerd; uitzonderingen zijn beperkt beschikbaar (zie elders op deze pagina).
- Kaarten met uitgestelde debitering (waaronder creditcards) zijn niet langer uitgezonderd van regulering en worden voortaan als krediet aangemerkt. Voor aanbieders van deze producten geldt wel een overgangstermijn: vanaf medio 2027 vallen zij onder de kredietregels.

De Implementatiewet brengt BNPL-aanbieders en bemiddelaars in beginsel onder de Wft-reikwijdte. Alleen in de volgende gevallen zijn zij uitgezonderd of vrijgesteld van een vergunningplicht:

- Ondernemingen (niet-platforms) die zelf kosteloos uitstel van betaling bieden waarbij het krediet binnen 50 dagen na levering van het goed moet zijn terugbetaald, vallen niet onder de Wft en het BW. Voor grote ondernemingen geldt de uitzondering slechts indien betaling binnen 14 dagen plaatsvindt. Voor de praktijk is het dus belangrijk om kennis te nemen van de definitie van ‘platform’ die wordt opgenomen in het BW.
- Grote ondernemingen die als nevenactiviteit bemiddelen in BNPL zijn vrijgesteld van een vergunningplicht mits registratie bij de AFM heeft plaatsgevonden. Doorlopende gedragsregels blijven van toepassing. Dit regime is vergelijkbaar met de bestaande ‘verbonden bemiddelaar-regeling’ uit de Wft, behalve dat de BNPL bemiddelaar zelf verantwoordelijk is voor naleving van de Wft en voor meerdere aanbieders mag bemiddelen.

De Implementatiewet wijzigt op belangrijke punten de vereisten voor de kredietwaardigheidstoets:

- Er geldt een proportioneel regime, zonder voorgeschreven regels welke informatie moet worden opgevraagd. Inkomsten en uitgaven van de consument moeten echter altijd worden betrokken.
- De beoordeling van de kredietwaardigheid mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op de kredietgeschiedenis van de consument. Alleen een BKR-check is dus onvoldoende.
- Bij toetsing van kredietwaardigheid mogen geen bijzondere persoonsgegevens en gegevens van sociale media worden gebruikt.
- Als bijzondere persoonsgegevens worden vergaard, moeten deze worden weggelakt vóór het beoordelen van de kredietwaardigheid. Aanbieders moeten hiervoor een functiescheiding inrichten, zoals een aparte afdeling. Ook mogen zij deze functie uitbesteden aan een externe partij. Zij blijven echter zelf verantwoordelijk voor de naleving.

In aanvulling op de nieuwe eisen voor de kredietwaardigheidstoets, introduceert de Implementatiewet de volgende gedragsregels voor kredietaanbieders:

- Extra precontractuele informatieverplichtingen over schuldhulpdiensten en geautomatiseerde gegevensverwerking.
- Leeftijdverificatie wordt verplicht gesteld. Krediet aan minderjarigen is alleen toegestaan met uitdrukkelijke toestemming van de wettelijk vertegenwoordiger. Een algeheel verbod geldt op het aanbieden van BNPL producten aan minderjarigen.
- Verplichting om consumenten binnen 30 dagen te informeren over BKR-registraties en hun hierop betrekking hebbende rechten.
- Verbod om kredietovereenkomsten ten nadele van de consument te beëindigen of wijzigen als de kredietwaardigheidstoets achteraf onjuist bleek. Dit is alleen anders als de consument bewust informatie heeft achtergehouden of onjuist heeft weergegeven.
- Tenzij het gaat om spaar- of betaalrekeningen of bepaalde verzekeringen blijft koppelverkoop verboden. Gebundelde verkoop blijft wel toegestaan.

CCDII bevat 23 lidstaatopties. Van deze lidstaatopties zijn de meeste al elders in deze factsheet uitgewerkt. Hieronder sommen wij enkele andere relevante lidstaatopties op waarvan Nederland gebruik heeft gemaakt:

- De AFM krijgt de bevoegdheid om specifieke kredietproducten of marktpraktijken te verbieden of te beperken als sprake is van significante zorgen over de consumentenbescherming en andere handhavinginstrumenten niet volstaan.
- Een bovengrens van €100.000 wordt niet overgenomen. Ook onder de Implementatiewet blijven grotere consumentenkredieten dus gereguleerd.
- Aanbieders hoeven bij overschrijdingen (roodstanden bovenop de overeengekomen debetstand) geen kredietwaardigheidstoets te uit te voeren.
- Een *light* regime geldt voor enkele precontractuele informatievereisten indien het krediet één van de volgende kenmerken heeft: (i) geen rente of andere kosten; (ii) totaal kredietbedrag onder €200, óf; (iii) aflossing binnen 3 maanden én slechts onbetekenende kosten verschuldigd.
- Met name voor BNPL aanbieders zal dit *light* regime een welkome lastenverlichting zijn.

Wat staat de markt de aankomende tijd nog te wachten in het kader van de implementatie van CCDII?

- Eind december 2025 heeft het Ministerie van Financiën het implementatiebesluit (niet te verwarren met de Implementatiewet) geconsulteerd.
- Dit besluit bevat o.a. (nog meer) regels over de kredietwaardigheidstoets, het BKR en kostenmaximering van BNPL producten en kaarten met uitgestelde debitering.
- De consultatie van het implementatiebesluit is inmiddels gesloten en het is nu wachten op de definitieve voorstellen. Ook van deze regels vereist CCDII dat zij per 20 november 2026 in Nederland worden toegepast.
- Parallel aan de CCDII implementatie lopen nog twee afzonderlijke consultaties over de vraag of (i) private lease gedeeltelijk onder Wft-toezicht moet komen te vallen en (ii) of het provisiegebod bij kredietovereenkomsten moet worden herzien. De resultaten van deze consultaties zijn nog niet gepubliceerd.
- Wanneer het Implementatiebesluit definitief is, en/of er duidelijkheid is over de andere consultaties publiceren wij daarover ook een factsheet.

Vragen over de gevolgen van de CCDII implementatie? Laat het gerust weten en neem contact op met onze experts.

Rosemarijn Labeur
rosemarijn.labeur@finnius.com
M: +31 (0)6 316 703 94

Jeroen Kluzenaar
jeroen.kluzenaar@finnius.com
M: +31 (0) 6 449 209 05